

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Trioplast Wittenheim SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 96, 22.4.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010 — Trioplast Industrier v. Komise

(Věc T-40/06) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh plastických průmyslových pytlů — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Délka trvání porušení — Pokuty — Závažnost porušení — Polehčující okolnosti — Spolupráce během správního řízení — Proporcionalita — Solidární odpovědnost — Zásada právní jistoty“)

(2010/C 301/33)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Trioplast Industrie AB (Smålandsstenar, Švédsko) (zástupci: T. Pettersson a O. Larsson, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně F. Castillo de la Torre, P. Hellström a V. Bottka, poté F. Castillo de la Torre, L. Parpala a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Částečné zrušení konečného rozhodnutí Komise K(2005) 4634 ze dne 30. listopadu 2005 v řízení podle článku 81 [ES] (věc COMP/F/38.354 — Průmyslové pytle) ve věci kartelové dohody na trhu s plastickými průmyslovými pytlí, jakož i podpůrné návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni.

Výrok rozsudku

1) Článek 2 první pododstavec písm. f) konečného rozhodnutí Komise K(2005) 4634 ze dne 30. listopadu 2005 v řízení podle článku 81 [ES] (věc COMP/F/38.354 — Průmyslové pytle) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Trioplast Industrier AB.

2) Částka připisovaná společnosti Trioplast Industrier, na jejímž základě je třeba určit její podíl na solidární odpovědnosti po

sobě následujících mateřských společností za platbu pokuty uložené společnosti Trioplast Wittenheim SA, se stanoví na 2,73 milionu eur.

3) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

4) Trioplast Industrier ponese polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Komisí.

5) Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společností Trioplast Industrier.

(¹) Úř. věst. C 96, 22.4.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010 — TF1 v. Komise

(Věc T-193/06) (¹)

(„Státní podpory — Režimy podpor pro kinematografickou a audiovizuální produkci — Rozhodnutí nevznášet námitky — Žaloba na neplatnost — Nedostatek podstatného ovlivnění soutěžního postavení — Nepřípustnost“)

(2010/C 301/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: J.-P. Hordies a C. Smits, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, T. Scharf a B. Stromsky, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: G. de Burgues a L. Butel, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 832 v konečném znění ze dne 22. března 2006 o opatřeních pro podpory kinematografie a audiovizuální produkce ve Francii (podpory NN 84/2004 a N 95/2004 — Francie, Režimy podpor pro kinematografii a audiovizuální produkci).

Výrok rozsudku

1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.

2) Télévision française 1 SA (TF1) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 224, 16.9.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010 — Whirlpool Europe v. Rada

(Věc T-314/06) (¹)

(„*Dumping — Dovoz některých kombinovaných chladniček s mrazničkami pocházejících z Jižní Koreje — Vymezení dotčeného výrobku — Právo na obhajobu — Poradní výbor — Povinnost uvést odůvodnění — Volba metody vymezení dotčeného výrobku — Článek 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 5 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 15 odst. 2 a čl. 20 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009)*“)

(2010/C 301/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Itálie) (zástupci: M. Bronckers a F. Louis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Italská republika (zástupce: G. Albenzio, avvocato dello Stato); Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Brusel, Belgie) (zástupci: Y. Desmedt a A. Verheyden, advokáti)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a T. Scharf, zmocněnci); a LG Electronics, Inc. (Soul, Jižní Korea) (zástupci: původně L. Ruessmann a P. Hecker, poté L. Ruessmann a A. Willems, advokáti)

Předmět věci

Částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1289/2006 ze dne 25. srpna 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých chladniček typu side by side pocházejících z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 236, s. 11).

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Whirlpool Europe Srl ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a LG Electronics, Inc.

3) Italská republika, Evropská komise a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 326, 30.12.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2010 — Mohr & Sohn v. Komise

(Věc T-131/07) (¹)

(„*Vnitrozemská vodní doprava — Kapacita loďstva Společenství — Podmínky pro uvádění nových lodí do provozu (pravidlo „staré za nové“) — Rozhodnutí Komise, kterým bylo odmítnuto použít výjimku stanovenou pro specializovaná plavidla — Článek 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 718/1999*“)

(2010/C 301/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederrwalluf, Německo) (zástupce: F. von Waldstein, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Braun a K. Simonsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise SG (2007) D/200972 ze dne 28. února 2007, kterým bylo odmítnuto použít pro plavidlo Niclas výjimku, kterou pro specializovaná plavidla stanoví čl. 4 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 718/1999 ze dne 29. března 1999 o politice podpory vnitrozemské vodní dopravy, pokud jde o kapacitu loďstva Společenství (Úř. věst. L 90, s. 1; Zvl. vyd. 07/04, s. 271)

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schiffahrt ponese vedle vlastních nákladů i náklady řízení vynaložené Komisí.

(¹) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.